

Hermed sluttede forespørgslen.

Første næstformand (Birte Weiss):

Jeg skal her udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.25.

Mødet udsat kl. 12.25.

Mødet genoptaget kl. 13.25

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 26:

Forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af en forfatningskommission.

Af Jann Sjørnsen (KRF) m.fl.
(Fremsat 28/10 98).

Sammen med denne sag foretoges:

4) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 45:

Forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af en grundlovskommission.

Af Aage Frandsen (SF) m.fl.
(Fremsat 13/11 98).

Forslagene sættes til forhandling.

Forhandling

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Den 5. juni kan vi som bekendt fejre 150-året for Danmarks Riges Grundlov. Det er der grund til at være stolte af, og det er der god grund til at markere, sådan som mange af os nu ser frem til.

Junigrundloven blev jo en historisk og afgørende sejr for den demokratiske tradition i Danmark. I de 150 år, der snart er forløbet siden da, er grundloven kun blevet ændret ganske få gange. Det skete som bekendt senest i 1953. I 1953 skete det efter mange års overvejelser og efter et stort forberedelsesarbejde, og der skete afgørende ændringer og nydannelser.

Jeg vil gerne ved starten af denne debat sige, at jeg synes, det er meget, meget vigtigt at slå fast, at vi i Danmark har en god grundlov – en god og velfungerende grundlov, en grundlov,

som på mangfoldig måde og med stor klogskab og visdom i sig har vist sin soliditet og sin langtidsholdbarhed. Man må sige, at grundlovens fædre tænkte langt i 1953, for tænk, hvad grundloven har overlevet og kunnet klare af forandringer i de år, der er gået.

Med en grundlov med så mange år bag sig er det samtidig også helt naturligt, at spørgsmålet om, hvorvidt tiden er inde til at revidere grundloven, dukker op med jævne mellemrum. Folketinget havde senest for knap to år siden i forbindelse med behandlingen af et beslutningsforslag fra SF lejlighed til at drøfte spørgsmålet.

Grundlovsjubilæet er en kærkommen lejlighed til at få en debat om grundloven og til at diskutere behovet for ændringer i grundloven. Fra flere sider lyder det, at 150-års-jubilæet bør bruges til en grundig og gennemgribende debat om grundloven og den enkelte danskers rettigheder, og jeg vil næsten føje til: pligter. For uden pligter, ingen rettigheder; uden rettigheder, ingen pligter, når det egentlig kommer til stykket. Det er jo kittet, der holder vort samfund sammen.

Jeg ser det for min part også som noget helt naturligt, at vi med 150-året for Danmarks første grundlov sætter fokus på grundloven i dens nuværende udformning, men mit udgangspunkt er, at det er en god og velfungerende grundlov, vi har. Grundloven fortjener, at vi fra tid til anden har en levende og engageret debat om den og dens aspekter.

I grundloven er der jo indeholdt normerne for de øverste statsorganers tilblivelse og for deres virksomhed, kort sagt de fundamentale spilleregler. Grundloven er det afgørende fundament for vores demokrati. Derfor er jeg også glad for, at vi her i Folketinget i dag får lejlighed til at drøfte noget så grundlæggende som vores grundlov. En debat om grundloven er principiel og en meget vigtig debat. Det er på den politiske dagsorden en velkommen debat, som regeringen ser på med stor velvilje, ikke mindst netop i dette jubilæumsår.

Jeg tror, det er vigtigt at slå fast, at der vil være to grundsignaler i grundloven, som jeg ser det. Det ene er den enkeltes frihedsrettigheder i forhold til staten.

Det andet er i virkeligheden også den enkeltes beskyttelsesrettigheder fra staten. Det er vigtigt at holde den balance, når vi er på det principielle plan. Vi har frie valg, vi har politiske partier, vi har et repræsentativt demokrati, vi har åbne beslutningsprocesser, vi har min-